

at der, ved at den foreslaaede Ordning forsøgt, vandtes noget, nemlig at der gaves Tid til at forberede videre Skridt, hvis det maatte vise sig nødvendigt, men da Ordningen blev truffet, var der — jeg gentager det — selvfølgelig Tro paa dens Holdbarhed. Det er endvidere min bestemte Overbevisning, at den Gang da Landmandsbankens Misère slog ned iblandt os saa pludseligt som et Lyn, var der ikke Betingelser til Stede for at træffe en Ordning som den, der i den ekstraordinære Samling blev truffet her i Rigsdagen. Denne min Betragtning er ogsaa blevet godkendt af Bankinspektør Green, som i Landstingets Møde udtrykkelig nævnte den og nævnte den med Tilslutning.

Det ærede Medlem Hr. Rode har insinueret, at jeg den Aften lod mig lede af politiske Motiver; jeg maatte søge at faa en saadan Ordning gennemført, fordi det vilde have grebet ind i mine politiske Beregninger, hvis jeg var kommet her til Rigsdagen med Bankinspektørens Erklæring. Ja, mit Partis ærede Ordfører (I. A. Hansen) har jo tilstrækkelig karakteriseret denne Tankegang, men jeg vil bede det ærede Medlem Hr. Rode overveje, om han egentlig tror, at dette, at jeg den Gang var kommet til Rigsdagen med Bankinspektørens Beretning og Meddelelse om det fuldstændige Sammenbrud virkelig vilde have hindret Militærlovenes Vedtagelse. Paa ingen Maade. Jeg er tilstrækkelig gammel og erfaren Politiker til at sige mig selv, at havde det drejet sig for mig om at salvere mit eget Skind, og havde det drejet sig for mig om at komme til at staa i en forholdsvis taknemmelig politisk Stilling, saa havde netop det været Vejen. Jeg paatog mig imidlertid et Ansvar af en Rækkevidde, som jeg var fuldt klar over, i Stedet for at tage den for mig taknemmeligere Stilling, der vilde have frembudt sig, hvis jeg vilde have ladet det hele ramle sammen. Hvis jeg var kommet med Bankinspektørens Beretning og havde lagt den paa Tingets Bord, vilde det paa ingen Maade have grebet forstyrrende ind i Behandlingen af Militærlovene. Jeg forstaar slet ikke, hvad det ærede Medlem tilsigter med at sige dette.

Der er talt her i Salen om Ministeriets Rekonstruktion. Jeg skal dog ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind derpaa, men blot bede ærede Medlemmer om at holde sig til de vedkommende Ministers egne Erklæringer. Særlig for Handelsministerens Vedkommende skal jeg

henvise til, at Afgangen ikke var foranlediget af, hvad der skete den 9. Juli. Afgangen var, som han selv har erklæret det, en Følge af, at han gentagne Gange havde begæret sin Afsked, begæret den med forskellige Motiveringer, men gentagne Gange begæret den. Der er sagt her, at der fra Regeringens og Venstres Side skulde være givet Tilsagn om Importreguleringens Fortsættelse og Tilsagn i forskellige andre Henseender. Regeringen har ikke bundet sig ved saadanne Tilsagn. Men jeg udtaler gerne her, som jeg har udtalt ved andre Lejligheder, at Regeringens Politik bygger paa Valgene i 1920 —, saaledes som ogsaa udtalt i Programerklæringen —, og at det Grundlag, hvorpaa Regeringen arbejder, og det Samarbejde, ved Hjælp af hvilket den har gennemført de betydelige Resultater, den har opnaaet i de forløbne 2½ Aar, selvfølgelig politisk forpligter os til at lede Lovgivningsarbejdet med tilbørlig Hensyntagen til det Parti, som Vælgerne i 1920 anviste os at samarbejde med, og som vi siden har samarbejdet med.

Formanden: Jeg skal her udsætte Mødet under Hensyn til Henvendelser fra forskellige Partier, for at de kan overveje de nu til Forhandling foreliggende to Dagsordener. Mødet genoptages Kl. 4.

Mødet udsat Kl. 3.

Mødet genoptoges Kl. 4.

Formanden: Forhandlingen drejer sig nu om de to fremsatte Paastande paa Overgang til Dagsordenen.

Rode: Den højtærede Statsminister forlod Talerstolen før Pausen uden at udtale sig om de to fremsatte Paastande paa Overgang til Dagsordenen.

Formanden: Maa jeg oplyse, at det skyldes, at Statsministeren tænkte sig Muligheden af, at der kom flere, og han vilde da tage Stilling til dem alle paa een Gang.